

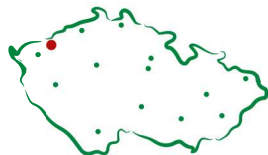
Krušnohorská lyžařská magistrála je pro běžkaře ideální

Lyžařská magistrála Krušných hor

Text a foto: Ladislav Zoubek (KČT, odbor Krušné hory Sokolov)

Krušnohorská lyžařská magistrála je jedinečná, a to svou nadmořskou výškou, množstvím propojovacích bočních cest a okruhů, stejně jako spoustou přírodních a historických zajímavostí, kterými prochází. Na magistrále a kolem ní jsou úseky a lyžařské cesty, kde si člověk může vychutnávat klid a samotu, jinde zase míjí nebo předjíždí jednoho běžkaře za druhým.

Krajina mého srdce

Každý máme svůj kraj či koutek krajiny, kam se vracíme ze svých malých či velkých cest za poznáním a dobrodružstvím. Pro mě je takovou krajinou západní část Krušných hor mezi Kraslicemi a Měděncem. Mimo zimní měsíce se tam moc nedostanu. Od jara je v nížinách spousta turistických akcí, letní toulání mě pak zavede spíše do hor na jih nebo na sever

Evropy. Po listopadovém „Studentském pochodu“ z Nejdku do Kraslic ale přichází čas, kdy začneme být já i běžky ve sklepě nervózní, kdy už konečně napadne sníh.

Třídenní etapová jízda

Krušné hory přejí připraveným. Ráno překvapí počasím bez mráčku a klidným vánkem, odpoledne nemusí být vidět na krok a může být silný vítr. Proto První Krušno-

horská, o. p. s., i Karlovarský kraj dbají na pravidelně udržované běžecké tratě. V posledních dvou letech se díky spolupráci KČT a Horské služby Krušné hory podařilo velmi dobře vyznačit běžecké lyžařské stopy a prakticky na každém rozcestí jsou k dispozici tabulky s kontakty na horskou službu. Pojďme se teď pomyslně projet s partou nadšenců, kteří rok co rok v lednu zdolávají tří-

denní etapovou jízdu „Lyžařského přejezdu Krušných hor“ z Kraslic do Chomutova. Podle zvoleného směru a odboček ujedeme každý den 35 až 40 kilometrů, po kterých nám vždy zbudou síly i na večerní posezení s přáteli. Nemusíme tedy být žádní olympionici, aby nám Krušné hory poodhalily své krásy a tajemství. A možná potkáme i Marcebilu, patronku Krušných hor. Tak si připravte k vyprávění i své příběhy ze života, pro setkání s ní i pro večerní posezení se budou hodit.

Lyžařské stopy jsou krásně upraveny a nechybí ani odpočívadla

Odkud vyrážíme?

Jako výchozí bod jsme si vybrali Kraslice. Můžeme zde využít ubytování v domově mládeže, restauraci i obchod s dlouhou otevřicí dobou. Až vyjedeme, další možnost občerstvit se totiž nebude hned za rohem, a je tak potřeba být vybavený. Naše další zastávka, obec Bublava, je vzdálená 5 km. Dostaneme se tam po červené či modré turistické značené trase (TZT), my ale použijeme rychlejší způsob a svezeme se pravidelnou autobusovou linkou.

A od zastávky v obci už je to pak jen čtvrt hodinka k rozcestí „U Altánu“. Mnozí nedočkavě nasadili běžky již za posledními domy a riskují i nějaký ten kamínek. Od odpočívadla „U Altánu“ už se ale vezou na běžkách všichni.

S možností výběru

Asi po kilometru a půl máme první možnost volby. Někdo se vyškrábe úvozovou cestou nazvanou trefně Myší díra a po necelém kilometru pokračuje po

německé magistrále Kamloipe. My ostatní pokračujeme po české straně sedlem mezi Předním a Zadním Ostružníkem. Za sedlem je další možnost „odskočit si“ k sousedům na Kamloipe a po cestě pak pokračovat až na turistický hraniční přechod u zaniklé obce Jelení, případně jet ještě dále kolem restaurace „Henneberg“ a až přes vrchol Korce (981 m) se vydat zpět na lyžařskou magistrálu do Čech. My se ale vydáváme po české straně. Před námi směrem k východu se rozprostírají PP Přebuzská vršovité a NPR Rolavská vrchoviště. Držíme se však značení magistrály a sjíždíme jihovýchodním směrem do bývalé obce Rolava. Krása a atmosféra údolí Rolavy jsou nepopsatelné nejen v zimě.

Kdo nemá dobře namazáno, musí pěšky

Z rozcestí za Předním Ostružníkem jsme se ovšem dost vezli z kopce a zima, co leze pod bundy, nás popohání po silničky do kopečka k rozcestí turistických tras „Rolava – bývalá obec“. Nespornou výhodou je, že tato

Odjezd z Měděnce při východu slunce